

Sünnet, Peygamberimizi taklit midir, yoksa maksadını anlayıp onu mu taklid etmeliyiz?

Sünnetin çok şubeleri ve manaları vardır. Bazen bir konuda şeklen taklittir. Bazen bir meselenin çözüm yollarına işaret edip, kişiyi tevcih ettirmektir.

Sünnete tabi olma işine kuru bir taklitçilik nazarı ile bakmak yanlış olur. Sünnet, zaten Allah'ın sevdiği ve razı olduğu ilahi bir hayat modelidir. Burada beşerin beşeri taklidi söz konusu değildir.

Sünnet, hayatın anlam ve manasını ders veren ve Allah'ın isim ve sıfatlarına muvafakat eden bir rehberdir. Bu yüzden insan sünnete uymak ile kainatın çarklarına uyum sağlamış oluyor. Günümüzde bazı bidat fırkalar, maksat esas deyip sünnetin şekil formatına itiraz ediyor. Bunlar iyi tahkik edilmesi gereken şeylerdir. Bazen sünnetin asıl ince ve latif maksatlarını insan akli ile idrak edemeyebilir. O zaman sünneti terk mi etmek gerekir. Sünnetin bütün taraflarını ve maksatlarını anlayacak külli bir akıl lazımdır. Bu külli akıl da bütün insanlarda olamayacağına göre, böyle tehlikeli bir yolu açmak sünnete hiyanet olur. Belki Hazreti Ebu Bekir (ra) bile bütün sünnetlerin inceliğine ve maksatlarına Nebi (asm) gibi tam muttali olamamıştır. Ama hiçbir zaman sünneti terk etmemiştir. Gerektiğinde taklit etmiştir. *Zira sünnet zimni olarak vahiydir. Vahiyden yanlış ve hata sudur etmeyeceğine göre, taklitte bir sakınca olmaz.*

Çok büyük alimler ve müçtehitler sünnete zıt olan reylerini ve fikirlerini sünnetle tenakuza düşmemek için terk etmişlerdir. Bu Ehl-i sünnetin bir kaidesidir. Ehli necat olan Ehl-i sünneti rehber almak, hayatımızın en esaslı prensibi olması gereklidir. Zira ortak akıl bu fikirdedir. Sivri ekollerin fevri fikirlerine itibar etmemek gereklidir. Sünnete ittiba etmemizi emreden çok ayet ve hadisler vardır.

Bediüzzaman Hazretleri bu konuda şöyle demektedir:

"Evet, Sünnet-i Seniyyeye ittibâ, mutlaka gayet kıymettardır. Hususan bid'aların istilâsı zamanında Sünnet-i Seniyyeye ittibâ etmek daha ziyade kıymettardır. Hususan fesâd-ı ümmet zamanında Sünnet-i Seniyyenin küçük bir âdâbına mürâât etmek, ehemmiyetli bir takvâyı ve kuvvetli bir imanı ihsas ediyor. Doğrudan doğruya Sünnete ittibâ etmek, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmı hatıra getiriyor. O ihtardan, o hâtıra, bir huzur-u İlâhi hâtırasına inkılâp eder..."

"Evet, Cenâb-ı Hakka iman eden, elbette Ona itaat edecek. Ve itaat yolları içinde en makbulü ve en müstakimi ve en kısası, bilâşüphe,

Habibullahın gösterdiği ve takip ettiği yoldur..."

"...Elbette o zâtın sünneti, harekâtı, iktidâ edilecek en güzel nûmunelerdir ve takip edilecek en sağlam rehberlerdir ve düstur ittihaz edilecek en muhkem kanunlardır. Bahtiyar odur ki, bu ittibâ-ı Sünnette hissesi ziyade ola."

"Sünnete ittibâ etmeyen, tembellik ederse hasâret-i azîme, ehemmiyetsiz görürse cinayet-i azîme, tekzibini işmam eden tenkit ise dalâlet-i azîmedir."(1)

(1) bk. [Lem'alar, On Birinci Lem'a.](#)